

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiunea în Brașov și la următoarele
BIROURI de ANUNȚURI:
în Viena: la N. Dukas Nachf.,
Nax. Augenthal & Emerio Lesner,
Heinrich Schalek, A. Oppelich Nachf., Anton Oppelich.
în Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Julius Leopold (VII Erzsébet-körút).
PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o serie garmond pe o coloană 10 bani pentru o publicare. — Publicări mai dese după tariful în vigoare. — RECLAME pe pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXIV.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 or., pe șase luni 12 or., pe trei luni 6 or.
N-rii de Duminică 2 fr. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franco, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franco.
Se prenumără la toate oficiile poștale din țară și din afară și la d-nii colectorii.
Abonamentul pentru Brașov:
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30, etajul I.: Pe un an 20 or., pe șase luni 10 or., pe trei luni 5 or. Cu dușul în casă: Pe un an 24 or., pe șase luni 12 or., pe trei luni 6 or. — Un exemplar 10 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 240.

Brașov, Luni-Marți 30 Octombrie (12 Noembrie).

1901.

Alegerile protestate.

Multă gălăgie fac foile din Pesta cu așa dișele petițiunii, ce s'au făcut la Curia regescă, cu scop de a protesta alegerile la cari s'au întemplat ilegalități. Mai întâiu vorbiau despre ele cu ore-care mândria, ca și când ar fi voit să dică: etă, totu-și e adevărat, că trăim în altă eră, căci acum li-se dă ocaziune cetățenilor alegători de a se plânga la un for independent asupra tuturor nelegiuirilor, ce s'ar petrece la vr'o alegere.

După-ce însă aceleași foi ved, că până adî numărul petițiunilor din cestiune este de cinci-deci și șese și e posibil să mai și crească până la ultimul termen pus pentru tôte mandatele (30 de zile, dela ziua alegerii începând), s'au pus pe gânduri și se întrebă cu mirare, cum se pôte ca aprôpe 15 la sută din tôte mandatele să fiă atacate prin petițiunii?

Ei bine, etă că se pôte! Cum rămâne atunci cu alegerile „curate“? *Hic Rhodus, hic salta!* Cine mai pôte crede lui Szell și noului președinte al camerei, Apponyi, că de astă-dată acastă cameră e espresiuinea liberă a voinței „națiunei“?

Dacă au sosit atâtea plângeri la Curia în contra necorecțiilor și nelegalităților săvârșite; dacă vr'o doue-deci și mai bine de petițiunii au fost respinse numai din causă că s'au sosit la Curia până la 1 Noembrie și în 2 Noembrie, în credința că acastă și e ultima a termenului pus; dacă încă se mai așteptă petițiunii contra alegerilor, ce s'au ținut mai târziu; unde rămâne atunci libera manifestare a voinței „națiunei“?

Iute au aflat dișele șoviniste un expedient pentru a încerca să întărească efectul rău, ce a trebuit să-l facă acele plângeri, ce sosesc în număr așa de mare. Ele încep a vorbi de acuzări răutăcioase și vor să pre-

sente lucrul așa, ca și când jumătate din petițiunile despre cari vorbim, ar fi nebasate și înaintate numai din răutate.

Cutezata afirmare și zadarnică încercare! E foarte riscat a admite, că cine-va și-ar face așa mult de lucru și că ar mai risca și bani, căci se cere o cautiune însemnată pentru cheltueli, decât ar sci, că n'are dreptate și că acosta în urma cercetării va trebui să se dea pe față.

Pôte să fiă între cele șese-deci de petițiunii și vre-una doue mai puțin basate, dér celelalte cinci-deci și mai bine vorbesc o limbă destul de înțelăsă.

Ce lipsă este însă, ca să tragem convingerea din decisiunile, ce le va lua Curia regescă asupra acelor petițiunii, când bine se scie, dela un colț la altul al țării, cum-că alegerile trecute dietale numai libere și numai curate n'au fost, că tôte ticăloșiile de mai înainte s'au ivit și de rândul acesta și că moravuri mai bune, tôte palide, abia s'au simțit sporadic, mai ales în cercuri pe unde tôte merg mai liniștit și fără a se provoca conflicte.

Secțiunile Curiei însărcinate cu aceste afaceri, vor avé deci să preseteze nu puțină muncă pentru a rezolva mulțimea de petițiunii, prin cari se protestează contra abuzurilor și nelegalităților la alegeri.

Orî și care ar fi însă rezultatul cercetărilor Curiei, e adevăr nealterabil, că moravuri rele înrădăcinate din vechime și patimî moștenite de veacuri nu se pot suprima sêu delătura cu una cu doue printr'o lege, fiă cât de bună.

Va trebui să curgă încă multă apă pe Dunăre, Tisa și Mureș până ce se va puté vorbi numai de un început serios al transformării acestor moravuri.

Altă educațiune politică se cere pentru a produce o astfel de schimbare; înainte de tôte însă se cere să

cadă sistemul de guvernare, ce se întemeiază pe nedreptățirea majorității cetățenilor statului și să se inaugureze un regim sincer de dreptate și de libertate.

Pactul. Din Viena se anunță foilor pestane: Ministru-președinte Koerber și ministru-președinte Szell au conferit deja asupra pactului austro-ungar. Guvernul austriac vré să facă schimbări însemnate în condițiile de până acum ale pactului, cari — dîc Austriacii — nu vor păgubi interesele Ungariei, dér sunt acomodate totuși de a ușura trecerea pactului prin parlamentul austriac. Cei doi miniștri președinți vor continua tratările.

Despre visita marelui duce Nicolaevici la Budapesta scrie dișarul rusesc „Sviet“ un articol, în care face interesante reflexiuni la vociile din presa maghiară asupra acelei visite. Fôia rusescă dicte, că nu se pôte detrage dișarelor dreptul de a apreția după plăcere însemnătatea visitei din Budapesta, trebuie însă grijit, ca aprețierea să nu devină unilaterală. Omenii privați nu prea cunosc intențiunile guvernelor și importanța pașilor lor, cari trebuie să rămână o taină a diplomației. Dacă am asculta de Maghiari, contină „Sviet“, ar trebui să credem, că scopul visitei marelui duce a fost de a imprăscia îngrijirile lor. De sine se înțelege, că o visită atât deseriôsă nu s'a putut face c'un astfel de scop. — Cităm acum verbal, căci e interesant:

„Pe lângă tôte gloriificarea Rusiei, observăm în presa maghiară un fel de bucuria asupra pretinsei slăbiciuni a Rusiei, mai bine diș satisfacția, că Rusia ar fi silită să renunțe la scopurile, ce și li-a pus să le ajungă în peninsula Balcanică. Tocmai pentru acosta ne laudă Maghiarii când se ascund după frasele despre pacea universală. Nu numai Maghiarii, oi omenimea întregă recunosc meritele Țarului pentru pace. Dér puterea Rusiei și deplina ei pregătire pentru tôte eventualitățile, o scutesc de o parte de pericolul războiului, ér de altă parte o obligă și o pun în poziția de

a scuti și apăra tot-déuna interesele slavismului și ale ei proprii. Rusia nu va fi infidelă străvechei sale misiuni. Ea nu se va deda la aventuri dubioase, cari nu concordează cu demnitatea unei mari puteri, dér, e natural, ea nu va tolera nici aceea, ca Ungaria să se întărească în peninsula Balcanică. Gruparea de adî, adecă unirea într'un gând a Rusiei, Serbiei, Bulgariei, Muntenegrului și Franciei oferă scut de ajuns împotriva alianței Austro-Ungariei, Germaniei, României și Greciei. (Pe Italia o eliminăză intenționat — Red.) Rusia trebuie să vegheze asupra integrității slavismului și nu-i este permis să tolereze germanizare sêu maghiarizare specială, forț în masă. Dacă Maghiarii vor recunosc acosta, atunci ei vor avé pentru Rusia simpatii statornice, ér nu numai fantastice“.

Cuvântul acesta e destul de lămurit.

Îngrijiri maghiare.

Intr'un articol de vr'o opt colone, guvernamentalul „Budapesti Hirnap“ dela 10 l. c. stăruie pe larg asupra primejdiei pangermanismului și cu date scôse din diferite broșuri germane, apoi indicând scopurile, ce urmăresc sumedenia de societăți și reuniuni din Germania, arată cum lucrăză Nemții pentru propagarea culturai lor în lumea întregă și cum ei și de și cuceresc terenul și merg pas de pas spre ținta, ce și-au pus.

Mai întâiu fôia maghiară încercă să arate, că intima înțelegere cu Germania nu este alt-ceva, decât disalficarea domniei Habsburgilor, căci pe când Germania oficială accentuează mereu raporturile de stricșă alianță cu monarchia austro-ungară, pe atunci în imperiul german s'au constituit și lucrăză mii de reuniuni în serviciul ideii: „toți Germanii din Europa să se unescă într'un singur imperiu, sub unul și același oap împărateo“.

Între reuniunile, cari lucrăză spre scopul acesta pune mai întâiu „Reuniunea Gustav Adolf“, formată pentru întărirea protestantismului, dér care servesc scopuri curat de rassă. 625 comune din Austria au

FOILETONUL „GAZ. TRANS“.

Natură și vieță.

De E. Sienkiewicz, trad. de I. C. Frunză

— Continuare. —

3. Chibzuială, hevrica.

Rana începă să se inflameze. Și fiindcă imi închipesec, că multe din drăgălașele cetitôre vor fi fost atinse până la lacrimă de eroul nostru, de aceea mă grăbesc, încă înainte de a leșina vre una din ele, a spune, că din norocire eroul n'a murit din pricina acelei rane. Era scris în cartea sorții să trăiescă încă mult. De cum-va ar fi murit, mi-ași fi rupt péna, dér așa am să continuu cu povestea.

Rana, după-cum am spus, se inflamează și a copt, totu-și, peste așteptarea mea, notarul din Prostoveni s'a ales cu ceva din acastă întemplare. Coptura îi scose și din cap sucurile rele, prinse ceva înainte și se vedea el însu-și mai procopsit, de ce-i mai mult, recunoscă, că până acum

n'a făcut alt-ceva decât prostii. — Ce idei se învârtiau prin capul notarului nostru? Pusese ochii pe Rizepowa, ceea-ce nu este de mirare, căci într'adevăr o așa femeie nu găsi ai în tot districtul. Ast-fel trebuia întâiu alungat Rizepa, id-est: bărbatul. Dacă Rizepa va fi înrolat între soldați, notarul își va puté juca mendrele. Nu este însă tocmai așa ușor să viți pe Rizepa în locul băiatului primarului. Un notar este într'adevăr o putere: Zolcikiewicz era o putere în afacerile de recrutare, dér din nenorocire, nu era cea mai înaltă instanță. În ast-fel de lucruri omul vine în atingere cu comisarul de miliție, cu prefectul districtului, cu presidentul secției militare, și tôte aceste persoane n'aveau nici un zor să inroleze în armată pe bietul Rizepa în locul băiatului lui Burac. „Nu-i vorbă, il vom înscrie în listele de recrutare!... Dér care va fi urmarea?“ se întrebă simpaticul nostru erou. „Listele au să fie verificate, și deore-ce estrasele din matriculă trebuie să se alătore și să se înainteze mai departe, și deore-ce nu este cu puțință să astupă gura lui Rizepa, s'ar puté întempla să pierd slujba de notar. . și am pățit'o“.

Omenii cei mai mari, cuprinși de patimî, au făcut multe prostii, dér tocmai prin aceea erau mari, că la timp își recunosceau greșelele. Zolcikiewicz dicte în sine, că prima prostie a fost făgăduiala dată primarului, că va lua pe Rizepa în listele de recrutare. A doua prostie a făcut'o când s'a dus la Rizepowa și a speriat'o, și a treia când a amenințat'o pe ea și pe bărbatu-sêu cu recrutarea. Ast-fel momentului sublim, în care adevăratul om, omul mare își dicte: „sunt un măgar!“ sosise pentru comuna Prostoveni, căci într'adevăr Zolcikiewicz a slobozit acea vorbă grea și dișe în sine: „sunt un măgar“.

Să se lase acum de planul ce l'a avut, după-ce acest plan l'a stropit cu însu-și sângele sêu (în iutélă a diș: „cu sângele inimei“), să se lase de planul seu acum, după-ce a jertfit și o păreche nouă de pantaloni de nanking, pe cari încă nici nu i-a plătit croitorului Ștrul, și-i îmbrăcase d'abia de doue-ori? Nu, nici-odată! Din contră în urma acestei întemplări, aprins de dorul de răzbunare în contra Rizepovei, în contra lui Rizepa și a lui Negrei, se jură Zolcikiewicz, că de nu va băga pe Ri-

zepa în casele grôzei, tôte lumea să-i dică, că a fost un papă lapte. Așa gândia notarul în ziua dintăiu schimbându-și cataplasmele; a doua și combina lucrurile din nou, tot pe timpul când își schimba cataplasmele, și în fine a treia și medita și chibzuia, schimbându-și încă cataplasmele. Și sfârșitul atâtor chibzuiei?... N'a ajuns la nici un rezultat! În ziua a patra îi aduse pârgarul satului un plastru diachilon din farmacia districtului. Zolcikiewicz întinse diachilonul pe-o sdranță curată și îl puse pe rană și — ce efect minunat al acestei doctôrii! — chiar în clipa acosta strigă: „hevrica!“ — Intr'adevăr notarul venise la o idee.

4. Cursa.

Câte-va zile mai în urmă, nu sciu bine a cincea ori a șesea, sta într'o odăiță a cărciumei primarului Burac, consilierul comunal Gămulea și Rizepa. Primarul gusta într'una dintr'un pahar.

— Nu vă mai certați pentru lucruri de nimica — dișe primarul.

*) Am aflat

căpătat ajutoare dela reuniunea acesta, ér în Ungaria a trimis două milioane măroș, din cari nici un ban pentru comunitățile protestante maghiare, ci numai pentru comunitățile protestante germane.

O activitate colosală desfășură „Alldeutscher Verband“, societatea tuturor inteligențelor superioare germane. Într'un apel al ei se dice, că masele poporului german trebuie convinse, că anii 1870/71 n'au încheiat expansiunea germană, căci și dincolo de granițele germane trăesc multe milioane de Germani, cari așteaptă îngrijire din partea poporului domnitor german. Programul „Alldeutscher Verband“-ului spune clar, că scopul lui este „sprijinirea năsuințelor naționale germane în toate țările... și unirea tuturor Germanilor“. „Verband“-ul a avut deja la 1897 cam 20.000 membrii din toate păturile societății din imperiu, el face spionajiu în toate țările și după planurile lui tratăză guvernul german cu Polonia, Franca, Lituania și Danesia din imperiu, urmând politica cea mai nemilă și mai nimicitoare. Majoritatea din „Reichstag“ a votat 200 milioane măroș pentru esproprierea Polonilor din Posen.

Spune mai departe articolul, că unul din cei mai distinși învățați germani a propătit deja charta viitoare „Gross Deutschland“, care cuprinde în sine teritoriile dela insulele danese până la Adria și Elveția de sud, dela țermii flandrienți până pe cursul Ternavei (Ardeal). Numai între Dunăre și Tisa a lăsat un mic petec de pământ, indicând, că aici locuiesc un popor negerman; dér și acest punct l'a lăsat numai pentru 50 de ani, când va înceta cu totul domnia Habsburgilor. Chartele acestea — dice „B.H.“ — au fost introduse în școle și pe frontispiciul lor stă inscripția: „Uniunea-Alldeutsch nu consideră ca încheiată dezvoltarea de stat a poporului german, granițele imperiului nu sunt definite încă“.

Intr'o broșură edată de „Alldeutscher Verband“ se dice, că îndată-ce François Iosif va închide ochii, se va începe imbușcătura monarhiei, după care va urma reconstruirea Austriei pe basă germană, sub stăpânirea Hohenzollernilor.

„Bud. Hirlap“ dice, că toate acestea nu sunt numai visuri, ci o realitate, ce se petrece înaintea ochilor noștri. Pune apoi tesa, că dinastia Habsburgilor se va pus-tii de-odată cu pustiirea Maghiarilor și se va întări numai prin întărirea Maghiarilor. Apoi finesce așa:

„...Se repetă față de noi povestea cărților Sibillice. Prețul acestei cărți e o dinastie devenită maghiară și o politică maghiară națională din cele mai încordate. De 40 de ani implorăm acest preț și fie-care deceniu, cetrece, este o carte sibillică aruncată în foc. Prețul rămășiței însă nu e mai mic totuși, numai cartea, numai speranța, numai posibilitatea devine tot mai mică. Întrebarea este: vrem peste 50

de ani un imperiu guvernat din cetatea Budei, séu un marogratat ungar? Poftiți și alegeți“.

Alegeri municipale.

Din Dobra ni-se scrie: La alegerile municipale, ce s'au făcut aici în 9 Noemvrie n., Românii au raportat o învingere frumoasă. Au fost aleși d-nii: Iosif Morariu, Iosif Criste, Petru Hădan, Aron Muntean, Adam Leșnician și St. Petric. Lista maghiară, în frunte cu solgăbirul Goro, Hits și Löbl, a cădat. Românii s'au purtat brav.

În cercul Seliștei au fost aleși d-nii Dr. Liviu Lemenyi, Dr. I. Stroia, Dr. Ilie Beu și preotul I. Manta.

În Sebeșul-săsesc au reușit în cercul II al orașului: M. Voileanu, Dr. Nic. Vecerdea și Dr. Al. Strevoiu. În cercul Sebeșului-săsesc: Silv. Moldovan și Victor Tordășianu.

În Brad au fost aleși 4 membri sași și 2 Români. Totalitatea voturilor a intrut-o Val. Florian, preot în Racovița, ér majoritatea I. David notar în Avrig.

În cercul Husușului (comit. Târnaveni) au fost aleși 4 Români, 4 Sași și 4 Maghiari. Românii aleși sunt preoții: St. Lit., Filip Docoln, I. Horșia și Al. Petruș proprietar în Tăuți.

În comitatul Timișului au reușit, după datele foilor maghiare, foarte puținii Români: Al. Sandu (Cnez), I. Popa (Măuștur), Pavel Cotoș (Timișora), I. Popa preot gr. or. (Buzias) și Dr. Romul Poruș, medic (Buzias), Pavel Iorgovici, preot gr. cat. (Varadia) și George Țunea în Varadia.

În cercul Miercurea (comit. Sibiu) a fost ales I. Orășteanu preot, ér în cercul Nochrich (aceiași comitat) preotul Gavrea din Benderf.

Aplanarea conflictului franco-turc.

Atât din Paris, cât și din Constantinopol se știe despre aplanarea conflictului dintre Franca și Turcia.

Agenția „Havas“ anunță, că Porta otomană s'a decis să împlinescă toate pretenșiunile Franței, ér ministru francoes de esterne Delcassé a răspuns, că îndată-ce Franca va fi încunoscințată oficial despre hotărârile Sultanului, escadra franceză va părăsi Mitilene. Ea va rămâne însă în apele turcesce până când Porta nu va începe să realizeze promisiunile date.

Ministru turcesc de esterne Tevfik-pașa a adresat o circulară către reprezentanții esteri ai Pôrtei, în care le face cunoscut, că Turcia a împlinit pretenșiunile Franței; rógă pe ambasadori să aducă la cunoscința guvernelor lor conținutul circularii. Circulara arată apoi decursul afacerii și exprimă speranța, că Franca va recunoșce spiritul de conciliație al Turciei și că va relua contactul diplomatic întrerupt.

Partea cea mai mare a diarelor pari-

siene primesc cu satisfacțiune aplanarea incidentului. „Matin“ scrie, că Franca era p'aci să jöce în Orient un rol nedemn de ea. „Gaulois“ spune, că atacarea s'a încheiat mai bine de cum s'a început. Franca catolică a făcut să-i creșcă prestigiul în Orient și a silit pe Sultan să respecte bisericele și instituțiunile religioase.

Deși nu e tocmai la obiect, ținem totuși a face amintire aici de o scrisoare, ce a adresat-o Mehmed-pașa — fiul fostului mare vizir Hajdar-Effendi — care petrece actualmente în Folkestone, cancelarului imperiului german contele Bólow. În scrisoarea acesta situația de ađi a Turciei e prezentată ca ne mai suportabilă și rógă pe guvernul german să intervină pentru a face capăt acestei situații. Prin intervenirea acesta, dice, Germania ar obliga la recunoștința po toți Turcii și s'ar garanta regenerarea imperiului turcesc.

Salisbury despre războiul din Africa de-Sud.

În 9 Noemvrie s'a dat la Guild-Hall un mare banchet al lord-maiorului Londrei, la care a participat ministru-președinte Salisbury, ministru Salborne și ministri plenipotențianți ai Danemarcei, Svediei, României, Serbiei, Brasiliei și Elveției. La toastul ridicat în sănătatea ministrilor, lord Salisbury a răspuns dicând între altele:

„Vremuri mult mai grele străbatem ađi, decât în anii trecuți. Cu toate acestea putem fi mulțumiți. Trebuie să ne bucurăm, că peste tot pacea lumii e turburată atât de puțin. Deși săptămâna trecută s'a ivit un mic nor în marea Mediterană, el s'a împrăsciat totuși, ceea-ce e lucru de mare însemnătate. Cu cinci-șapte de ani înainte un astfel de eveniment n'ar fi lăsat o urmă atât de bagatelă.“

„Într'adever, numai războiul din Africa de-Sud este de o însemnătate serioasă, însă nici față cu acest război nu trebuie să fim pesimiști, fiind-că n'avem cauză de a fi pesimiști. Putem nota un progres statornic spre succes. Sfirșitul definitiv al războiului nu este, de e drept, așa de aproape, cum am așteptat, neliniștirile însă ce le trăim sunt a-se atribui în partea cea mai mare împrejurării, că n'am cunoscut caracterul adevărat al războiului, care nu e normal. Și în războiele europene s'a întâmplat adesea, că luptele de guerilla au durat și mai departe de cum se presupunea. Trebuie să repet, că Anglia notăză în fie-care săptămână un progres esențial. Politica noastră rămâne neșchimbată aceeași. Nimic nu dorim mai fierbinte, decât ca în acele regiuni, unde se desfășură acum războiul, să domnească pacea și libertatea și ca ele să se bucure pe cât e posibil de binefacerile autonomiei.“

Independența Burilor însă nu e compatibilă cu siguranța noastră. Poporul engles e decis, de a împiedeca repetarea acestui crunt război. Trebuie ca să înălțăm ori ce pericol din acel colț al imperiului. Interesele Angliei pretind necondiționat, să dobândim acolo succes“.

SCIRILE DILEI.

— 29 Octomvrie v.

Regele Greciei și prințul George au plecat Vineri din Viena via Triest spre Atena. Înainte de plecare contele Goluchowski a făcut o lungă vizită Regelui.

Cas de mörte. Duminecă a fost condusă la mormânt în Bucuresci Victoria C. Iuga, fiica cea mai mare a lui George Bariliu de fericiată amintire. Răposata ani îndelungați, cât a locuit în Brașov, a fost una din cele mai zelose membre ale Reuniunii femeilor române, făcând parte de repetate-ori din comitetul acestei Reuniuni de binefacere. Dând loc mai jos anunțului familiar, ce-l primim, adresăm familiei decedatei sincerele noastre condolențe.

Un act vrednic. „Trib. Pop.“ i-se scrie, că preotul Vasile Bălan din Boroș-Ineu, în înțelegere cu soția sa, s'au asigurat la societatea „Standard“ pe suma de 4000 cor. în favoarea bisericii gr.-or. române din Boroș-Ineu, cu condiția, că după mörtea lor să se facă din suma de asigurare o fundațiune conform testamentului, ce vor lăsa. Nobila faptă se laudă desina.

Din archidieceza Blășiului. Alesandru Bărbulescu, până acum administrator parochial în Băla, distr. Pogăceaua, a fost numit paroch tot acolo. Ioan Blaga, paroch în Ghirșul-român, a fost permutat în aceeași calitate în Șeica-mică distr. Mediaș. Mihail Ilieș, admin. parochial în Șarpatoc, a fost numit în aceeași calitate la Aitou, distr. Coșoana. — Vineri, în ziua sfântului Dumitru, au fost chirotoniți întru diaconi și Duminecă în 10 c. au fost ordinați ca preoți, clericii absoluți: Gregoriu Manuilă, numit capelan în Tohanul-vechi, în vicariat; Iuliu Băieșiu, adm. paroch. la Huduc, distr. Reghin, Ioan Stanciu, în Viștea-inf. vicariat, Teofil Popovici, în Vorumloc, distr. Mediaș.

Cununia. D-l Victor Moldovan și d-ra Netta Vancea s'au cununat în 5 Noemvrie n. în biserica gr.-cat. din Târgu-Mureșului.

Contele Albert Apponyi a fost numit din partea Majestății Sale consilier intim secret.

Un articol despre Români. „Le journal des basses Alpes“ dela 3 Noemvrie n. publică sub titlu: „Roumains et Provençaux“ un frumos articol „a propos d'un discours d'Ureche“. Tema acestui articol este tot memoriul d-lui Urechiă, trimis

— Eu dic, că Franțuzul nu se predă Prusacului — grăi Gămulea, dând cu pumnul în masă.

— Prusacul, ticălosul de el este șiret — adause Rizepa.

— Ce are de-a face șiretenia? Turcul ține cu Franțuzul și Turcul are putere.

— Ce tot flencăniți! Mai tare este Harubanda (Garibaldi).

— Așa da, asta o înțeleg și eu. . . . Da unde să-l găsiți pe Harubanda?

— Am eu lipsă să-l caut așa de mult? Ca și cum n'ași fi audiat dela ômeni, că a intrat cu corăbiile pe Vistula cu o harmadie puternică? Numa atâta, că nu i-a plăcut berea de Warșovia, căci așa se spune, că nu-i stă bătura în gât, și ast-fel îndată-ce a dat de bere prăstă, a făcut la drépta împrejur.

— Nu huliți. Ori-ce Șvab este un ovrei.

— Harubanda dör nu este Șvab.

— D'apoi ce e?

— Și-asta-i trebă! E un împărat ca și alții, și atât!..

— Te și pricepi!

— D-vóstră încă nu vă pricepeți mai mult.

— Ei bine, decă sunteți așa de pricepuți, atunci spuneți-mi cum s'a chemat cel dintâit om?

— Lucru mare?... Adam.

— Așa i-a fost numele de botez, dér polecra?

— Apoi de unde să știu?

— Vedeți! Eu știu. Avea polecra: „Singur“.

— Vrei să riți de ômeni.

— Să vede, că nu credeți, atunci ascultați:

„Lucéfér, pe care Domnul Cu-al său lapte l'a hrănit, Colț de mörte, ce odată Primul om, Singur l'a sădit“.

— Apoi bine, nu se chiamă Singur?

— Hm, se pare a fi adevărat.

— Mai bine să bem una — dișe primarul.

— În sănătatea vóstră!

— În sănătatea vóstră!

— Ehaim!

— Șulim!*

*) Vieță, pace, vorbe ovreesc de salutare, întrebunțate de țerani poloni.

— Dumneđu să ne ajute.

Băură tustrei, deore-ce însă era pe timpul războiului Francesilor cu Prusienii, consilierul Gămulea se întörse cu vorba érá-și la politică.

— Dă-ne pace, să mai bem una — dișe Burac după o pauză.

— Să dea Dumneđu bine!

— Bine să dea Dumneđu!

— În sănătatea vóstră!

Goliră paharele și deore-ce ei beau arac, care se sue repede la cap, Rizepa trânti paharul pe masă și strigă:

— A, ástai est'a! ásta gădilă!

— Așa déră încă câte unu — grăi Burac.

— Turnați în pahare. Rizepa se imbujoră la față, ér primarul îi turna mereu în pahar.

— Hm — dișe el în cele din urmă — chiar de a-ți ridica cu o singură mână un sac de mazere pe umeri, și totu-și v'ar fi frică să mergeți la război.

— De ce să ne fie frică? Decă ajungi în bătae, apoi nu faci alt-ceva decât te bați.

— Sunt ômeni mic și curagioși, ér

omul mare e puternic, dér fricos, — dișe Gămulea.

— Flécuri! grăi Rizepa — eu nu smut un papă lapte.

— Cine știe în cele din urmă... răspunse Gămulea.

— Vă spun, — începú Rizepa strângându-și mâna pumn, un pumn cât o până — decă vă ating cu ásta printre cöste, vă rostogoliți ca un boloboc dogit.

— Pöte nu va fi tocmai așa.

— Vreți să încercam?

— Lăsați lucrurile ástea, tăcere — se amestecă primarul în vorbă. — Dör nu vreți să vă luați de pör! Haid' mai bine să bem încă un pahar.

— Éráși beură, dér Burac și Gămulea numai gustau, pe când Rizepa dădu pe gât un pahar întreg de arac, așa că acum vedea numai scântei cu ochii.

Acum înbrățișăți-vă — dișe primarul. Ei se sărutară, Rizepa plângea, un semn, că era beat la tórtă.

După aceea începú să se vaiete și să se plângă, că înainte cu două săptămâni i-a murit în grajd un vițel gras.

„Uniunii studenților latini“ din 1900, dela Paris. Se scie, că acel memoriu avu titlul: „L'idée latine chez les Roumains“.

Mărtea lui Li-Hung-Ciang a pricinuit mare întristare și agitație în Peking. Ambasadorii puterilor din Peking se ocupă serios cu evenimentele, ce pot să urmeze. Drept cel mai distins bărbat al imperiului este considerat acum *Juanșikkai*, vice-regele din Santung. Depărtarea lui din Santung însă se consideră ca o nenorocire, fiindcă provincia acosta e cea mai neliniștită, ea e lăganul mișcării Boxerilor și *Juanșikkai* o governa cu mâna de fier. Li-Hung-Ciang e foarte mult regretat din cauză, că el era singurul bărbat influent chinez, care scie să trateze și cu guvernele străine. — Li-Hung-Ciang a fost pus în cociugul, care-l dusese cu el când a făcut marea călătorie prin lume. El va fi înmormântat în pământul său natal. Ziua înmormântării nu e fixată încă. Este interesant a-se scie, că Li-Hung-Ciang a murit în intervalul când medicii străini și medicii chinezi disputau între sine asupra posibilității morții său vindecării. — Un diarist spune, că înainte de mărtea s'a prezentat la Li-Hung-Ciang ambasadorul rusesc și că a voit să-l înduplece a pune pecetea pe convenția privitoare la Mandșuria. — După cum se telegrafază în urmă, vice-regele *Juanșikkai* din Santung a fost numit într'adevăr urmaș al lui Li-Hung-Ciang. Lui *Juanșikkai* i-s'a dat noul nume de *Livent-Ciang*.

Concertul Popovici. Biletele pentru concertul Popovici, ce se va ține Joi 14 Nov. în casa de concerte, se găsesc de aci înscopend de vândare la librăria d-lui W. *Himesch*: Balcon 3 cor.; Fautoul 2 cor. 40 bani; I Parquet 2 cor.; II Parquet 1 cor. 60 bani; III Parquet 1 cor. 20 bani; I Rang 1 cor. 20 bani.

Sărbătoare artistică în Iași. Sâmbătă, 3 Noembrie v., se va da la Teatrul Național din Iași o sărbătoare artistică. În seara se va juca, pentru prima-ori în românește, celebra piesă a lui *Hedda Gabler*, tradusă de B. Marian.

Jocurile de noroc. Sinuciderea lui Cosmescu, șeful Economatului C. F. R. dela Galați fiind dovedită, că a fost provocată din faptul pierderii banilor statului la cărți, parchetul din Galați a început o urmărire viguroasă în contra diferitelor triouri, unde se practică jocul de cărți.

Răscolă la fabrica de zahăr din Sascut. Din cauză, că pretind, că li-se cântărea fals sfecla la fabrica de zahăr din Sascut (România), locuitorii din Pâncești s-au răsculat. Directorul, fiul său, precum și subdirectorul fabricii, voind să se apere — după cum spun — de locuitorii, cari le amenințau viața, au tras mai multe focuri de revolver. Autoritățile au sosit la fața lo-

— O, ce vițel m'a luat Dumnezeu — se vâlcăra Rizepa într'una.

— Ei, nu te supăra! grăi Burac... A venit dela locurile mai înalte, dela prefectură, că de aci înainte pădurea proprietarului are să se dea comunei.

— Așa și trebuie, așa este cu drept — răspuse Rizepa. Ca și cum boerul ar fi sădit'o? — Incepă însă din nou: domne, domne și ce vițel; când sugea și isbia cu capul în măsă, o arunca până în grindă.

— Notarul, dăceea...

— Ce-i cu notarul! — intrerupse Rizepa mănios — ce-mi pasă mie de el; eu cu ale mele, el cu ale lui... habar n'am!

— Numai de nu și-ar răsbuna!... Hai să bem!

Rizepa beu paharul până în fund, se fînțea nițel și se aședă pe bancă puțin cam răzimat, când de-odată se deschise ușa și se arătă notarul cu șapca lui verde, cu nările răsfărânte și bărbuța lui de țap. Rizepa, care-și dase căciula pe cefă, se ridică repede, aruncă căciula jos și dăse bălbăind:

— Dumnezeu să dea bine.

— E aici primarul? întrebă notarul.

— Aici — dăseră tustrei de-odată.

(Va urma.)

oului pentru a face cercetările cuvenite. Subdirectorul fabricii voind să fugă peste frontieră prin punctul Burdujeni, a fost oprit la gară de gendarmii din Mărășești și Adjud, cari au sosit la Pâncești pentru a ancheta. În urma anchetei făcute, s'a constatat, că într'adevăr d-l Vandervelde, subdirectorul fabricii de zahăr din Sascut, a tras cu revolverul în țărani cultivatori de sfeclă, cari veniseră să reclame, că sunt înșelați la cântărirea sfeclilor, pe cari le predau fabricii. Au fost răniți trei țărani. Subdirectorul Vandervelde e arestat și va fi transportat la Focșani. Bascula fabricii a fost găsită falsă. S'a lausat un mandat de arestare contra lui Demareg, directorul fabricii.

Biserici și mănăstiri în județul Ilfov. În jud. Ilfov (România) sunt 275 de biserici cu 244 preoți și 5 mănăstiri, adică: Cernica cu 118 monachi și 6 frați; Căldărușani cu 95 monachi și 5 frați; Ciorogirla (Samușcasi) cu 63 de monache și 2 surori; Pasărea cu 139 de monache și 38 de surori și Țigănești cu 182 monache și 58 surori.

Greva lucrătorilor bărbieri. Lucrătorii bărbieri din București au ținut zilele aceste o întrunire de protestare contra patronilor, cari au scădut la 25 bani rasul și 25 bani tansul. Oși mai mulți lucrători cereau, ca să se fixeze prețul uniform de 50 bani pentru tuns și 40 bani pentru ras. Greviștii se vor întruni în să-care și, până ce patronii se vor hotări să urce din nou prețurile.

— „Cronica“ din București într'un articol intitulat „Adio civilizația“ face cu privire la această grevă următoarele observări hazlii:

„O grevă a bărbierilor este o adevărată calamitate publică! Ea poate să provoe o teribilă revoluție. Să decidă căderea unui guvern și chiar un rășboiu europen...“

Câte randevuuri marcate! câte legături amoroșe rupte! câte iluzii pierdute...

Puneți-vă în situația fecioarei, care își așteaptă adoratul, „mustășiora lui papa corbului“ și se pomeneșce cu un individ cu părul vilvoiu și cu obrazul ca răzătoare...

Inchipuți-vă un bal, în care în loc de obrazuri scivilisate și vedă numai fețe mohorite... un adevărat bal macabru... în loc de petrecere, par' că ai fi la jelație...

Dér sala teatrului! Aveți în minte tabloul oribil al unei săli de teatru, în care coafurile damelor ar fi ca nișce caere de lână! Dér ce ar fi atunci esceleanta măsură a d-lui Sihleanu? Cine ar mai outeza să susție, că domnele trebuie să mērgă la teatru fără pălării?

A! nu! greva bărbierilor, greva coafurilor este cea mai teribilă dintre greve!

Dér greva acosta desființază civilizația! Căci, care pot fi semnele civilizației, decât nu tansul, rasul și frisatul?

O societate netunsă, nerasă și nefrisată, este o societate de sălbateci, de cafri, de maimuțel!...

Înțelegeți prin urmare unde ne duce greva bărbierilor și a coafurilor! Ea trebuie să înceteze imediat, decât nu vom, ca faimosul „die wilde Walachei“ să devie o realitate și să ne pomēnim, că Stanley și Gordonii vin să facă explorații în România, ca în centrul Africeii.

Bărbierilor și coafurilor, tôte concessiile! tôte amendele onorabile! tôte favorurile și privilegiile!...

O țără ai căreia bărbieri și coafuri s'au pus în grevă, este o țără condamnată! O țără, care poate să spue: Adio civilizația!“

Dela Curtea cu jurați.

Brașov, 10 Noembrie.

Er'i și alaltăeri s'a ținut în sala juriului pertractarea cea dintăi în noul palat al justiției de aici. Acastă sală poate cuprinde ca la 3—400 de persoane, în afară de locul necesar, ce formeză incinta tribunalului. Locuri numērotate sunt numai pentru 70 de persoane împărțite pe băncile cele nouē, dintre cari vre-o două și-au manifestat calitatea lor de bănci nouē de nouē, începēnd d'odată a pirăii și crepând în două sub povara celor ce au avut nenorocirea să capete bilete pentru locuri numērotate.

Tribunalul a fost astfel constituit: Președinte: George Weer, juđi votanți Dr.

Frideric Jahn și M. Grünfeld; acusator public subprocurorul Stefan Molnar; apărător Simeon Damian advocat; interpret Dr. Eugen Meșianu, advocat.

Pe banca acusaților: Ion Taflan, un bărbat tēner, statură de mijloc, indelat și bine făcut, cu mustăți subțiri brune, palid la față, cu înfățișare prezentabilă. Taflan e absolvent de școala comercială, a fost câte-va luni profesor provisor de gimnastică la școalele din Brașov. Luându-i-se naționalul, a răspuns, că e de 29 de ani, gr. or. și funcționar de bancă.

A urmat constituirea juriului.

S'au folosit de dreptul de recusare și apărătorul și procurorul. În fine au rămas membrii juriului următorii: Iuliu Roll, agent, Dr. Ion Moșoiu advocat, Ștefan Putnoky căpitan în pensiune, Dr. Găbriel Vajna advocat, D. Kovácsy cismar, A. Imeș lem-nar, D. Găbos cismar, Anton Gal particular, Samuil Csorba comerciant, E. Márko faur, L. Márk cismar și Alex. Deak presbiter evang. (Turcheș).

După-ce au depus jurații jurământul, s'a oțit actul de acușățiune, în care Taflan este acusat de omor în sensul §-lui 478 al codului penal.

Procurorul și apărătorul au propus apoi, ca oștiunile mai delicate ale acestui proces să fiă pertractate într'o ședință secretă, care s'a hotărit a-se ține îndată.

Ședința secretă terminându-se, la 11 ore s'a contintat pertractarea publică.

A fost ascultat mai întâi acusatul Ion Taflan, care a espus faptul cam în modul următor:

Sunt, dăse, vânător pasionat. Pe la mijlocul lui Aprilie anul curent am mers în comuna mea natală Betlean, de unde vream să mă duc la vânătoare; fiind însă timpul urit, am amănat vânătoarea și după scurt timp lăsându-mi pușca și uneltele de vânat la stația din Betlean, m'am întors la Sibiu.

Eu aveam de căți-va ani relații cu veduva protopretorului Meșianu Aldulea, cu care eram decis a mă cășători. O rudă îndepărtată a veduvei cu numele Clemente Boieriu, îi făcea curte acesteia. Boieriu era locșitor de oficer la artilerie. După-ce m'am întors la Sibiu, aflai, că acesta la manevre a căđut de pe cal și și-a frânt un braț. Bănuian, că acesta, care după accident plecase la Făgăraș, vrea să se ducă la veduva Aldulea Meșianu, ca să fiă căutat în casa ei. Atunci am telegrafat veduvei, cerându-i, ca să nu primēșcă pe Boieriu. (Telegrama se termină cu cuvintele: „dēcă îl primēșci, și tu o pășesci“). Într'o și însă m'a cuprins mare neliniște, m'am hotărit să plec acasă la Betlean și de aici m'am dus la Făgăraș, luând cu mine și pușca de vânat cu câte-va patrōne, ca în trecere să pot vâna pe țermul Oltului. Într'un ceas și jumătate am ajuns în Făgăraș la casa veduvei Meșianu.

Acusatul spune apoi, cum intrând în casă i-a venit înainte în bucatăria d-na Meșianu, cum el a văđut prin orăpătura ușei pe Boieriu ședēnd la masă, cum s'a decis a spăria pe veduvă și pe Boieriu cu scop de a decide pe veduva să mērgă cu el la Sibiu dimpreună cu cei 3 copii ai săi. Spuse, că a vrut să simuleze, că pușca asupra lui Boieriu, dér a vrut să puse așa, ca să nu-l numerēșcă, oi glonțul să între în căptușala ușei. Veduva M. i-a fost luat pușca, dér el i-a smăncit'o din mână și atunci ținēndu-o pe la spate, s'a slobezit și greșindu-și ținta a nimerit pe Boieriu, care se sculase dela masă, trecēndu-i glonțul prin gât. (Boieriu, nimerit prin gât, a și murit). Declară repetit, că n'a avut de loc intențiunea de a pușca în el.

A urmat apoi depunerea veduvei Aldulea Meșianu, care a fost foarte favorabilă acusatului. Ea a căutat să dovedēșcă, că dēnsul nici că s'a gândit a comite un omor, că totul e a-se ascrie unei triste întâmplări.

Nu așa de favorabilă a fost pentru acusat depunerea servitōrei de 15 ani a veduvei și depunerea preotesei Grecian, mătușă lui Boieriu, care se afla și ea atunci la masă la veduva. Aceste martore au susținut am-

bele, că au văđut cum Taflan a țintit asupra lui Boieriu.

Sâmbătă și Duminecă tōtă ziua a durat pertractarea. După pleoarii între cari s'a distins aceea a apărătorului Damianu, a fost o discușiune viuă și lungă cu privire la întrebările, ce au să se pună juraților. În fine tribunalul retrăgēndu-se, li-au pus opt întrebări.

La întrebarea cea dintăi: este vinovat acusatul, că a comis omor intenționat, însă fără premeditare? — tōți jurații au răspuns cu da!

Pe baza acestui verdict tribunalul a condamnat pe Ioan Taflan la 7 ani temniță, și, după-ce va eși din temniță, 5 ani perdere a dreptului de a ocupa un oficiu public. I-se socotesce în pedēpsă 3 luni, cât a stat în închisōre preventivă.

Apărătorul din partea sa și a acusatului a anuștat recurs de nulitate.

Fuga condamnatului. Numai astăzi am aflat, că aseră după terminarea procesului înaintea juriului și după condamnarea lui Taflan, acesta, fiind condus prin porța tribunalului la penitenciar, care se află îndēștul clădirei tribunalului, și fiind mult public pe afară, a pândit un moment favorabil și a fugit. Fiind deja întuneric, cei doi panduri, cari îl escortau, l'au pierdut din vedere, și așa condamnatul a scăpat de-ocamdată cu fuga.

Necrolog.

Jalnicii: C. Iuga, Ion C. Iuga și Maria I. Iuga, George C. Iuga și Marcelina G. Iuga, Arsenie Vlaicu și Virginia A. Vlaicu, Victoria Gh. Iuga și Constantin I. Iuga, Aurelia și George Boldea, Maria și Michail Bontescu, Mihail G. Stănescu, au durerea de a vă face cunoscută cruda pierdere, ce au încercat în persoana iubitei lor soție, mamă, soră, bunică și cumnată.

Victoria C. Iuga

născută George Barițiu

în etate de 55 ani

încetată din viață în urma unei scurte suferințe, și vă rogă să binevoiți a lua parte la ceremonia funebră, care va avē loc Duminecă, 28 Octombrie curent, ora 2 p. m., la domiciliul decedatei din str. Isvor Nr. 45, de unde cortegiul va porni la cimitirul Șerban-Voda (Belu).

Rugați-vă pentru dēnsa!

București, 1901.

REVIEWS.

Pipele Reginei Alexandra. Soldații englesi trimiși în Africa-de-Sud au început să aibă noroc. Decedata regină Victoria le trimisese ciocolată, pe care din nenorocire au mănecat'o Burii. Acuma regina Alexandra va trimite de Crăciun soldaților lui Kitchener câte-va deci de mii de pipe de lemn de mășce, pe cari sunt gravate o corună și o monogramă. E mai puțin hrănit, decât ciocolata, dér ține mai mult. De sigur, că soldații ar fi preferit o sticlă de winsky, căci e foarte cald în acele locuri și fumatul aduce și mai multă sete. De altminteri nu se spune, decât regina le trimete și tutun. Ce va face soldatul cu pipa, dér fără tutun? Așa, când va fi făcut prizonier de cătră Buri, mai mult ce sigur că o va vinde lor. Și apoi cum se vor împărți aceste pipe. Sunt 200.000 de Englesi și Regina nu trimite decât 20.000 de pipe. — O pipă pentru dece omeni.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Biuroul advocaților asociați.

C. Rădulescu,

fost procuror și judecător de tribunal, și

Nicolae Andrei Popovici,

doctor în drept, fost magistrat,

se angajeză a pleda înaintea tuturor instanțelor judecătoreșci din România, procese de ori-ce natură, executări de hotăriri și creanțe.

București, strada Smărdan 53.

**Dela „Tipografia A. Mureșianu“
din Brașov,
se pot procura următoarele cărți:**
(La cărțile aici înșirate este a se mai adăuga
pe lângă portul postal arătat, încă 25 bani pentru
recomandare.)

**Cărți pentru comercianți
și funcționari de bancă:**
**Introducere în contabilitate și
contabilitatea în partidă simplă, de
I. C. Panțu.** O carte bună pentru a învăța
cu ușurință contabilitatea. Pagini I—VIII
+ 213. Prețul 2 cor. (+ 20 b. p.)

**„Curs complet de corespondența
comercială“ de I. C. Panțu.** Conține
modele de circulare, scrisori de informațiuni,
recomandări și acreditive; scrisori în
comerțului cu mărfuri, comisiune și expedi-
țiune; cesiuni cambiale, afaceri cu efecte,
monede, cupoane etc. Prețul 3 cor. 20 b.
(+ 20 b. p.)

**Al doilea capitol din contabili-
tatea dublă, de I. C. Panțu.** Acestă bro-
șură conține: **afacerile de credit cambial
și afacerile de bancă.** Prețul broș. 2 corone
(+ 10 bani porto).

**Procent, Promil, Interese și Te-
oria conturilor curente de I. C. Panțu.**
Arată calcularea intereselor pe ani, pe
lună și pe zile într'un mod practic; sunt
mai multe exemple explicate amănunțit.
Prețul 80 b. (+ 10 b. porto.)

Cursul la bursa din Viena.
Din 9 Novembre n. 1901.

Renta ung. de aur 4%	118.05
Renta de corone ung. 4%	92.90
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	121.70
Impr. căil. fer. ung. în argint. 4 1/2%	100.20
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	118.75
Bonuri rurale ungare 4%	92.85
Bonuri rurale croate-slavone	93.30
Impr. ung. cu premii	178.85
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	144.40
Renta de argint austr.	98.65
Renta de hârtie austr.	98.40
Renta de aur austr.	118.60
Losuri din 1860.	139.—
Acții de-ale Băncii austro-ungară.	16.02
Acții de-ale Băncii ung. de credit	631.—
Acții de-ale Băncii austr. de credit	616.—
Napoleonori.	19.04
Mărci imperiale germane	117.15
London vista	239.15
Paris vista	95.25
Rente de corone austr. 4%	95.50
Note italiene	92.55

Cursul pieței Brașov.
Din 11 Novembre n. 1901.
Bancnota rom. Cump. 18.96 Vënd. 19.—

Argint român. Cump.	18.60	Vënd.	18.70
Napoleonori. Cump.	19.—	Vënd.	19.04
Galbeni Cump.	13.20	Vënd.	13.30
Ruble Rusescoi Cump.	2.54	Vënd.	2.56
Mărci germane Cump.	—	Vënd.	—
Lire turcescoi Cump.	21.40	Vënd.	—
Scris. fonc. Albina 5%	100	Vënd.	101.—

Cursul losurilor private
din 8 Nov. 1901.

	cump.	vinde
Basilica	15.60	16.60
Credit	403.50	403.05
Clary 40 fl. m.	154.—	153.—
Navig. pe Dunăre.	—	—
Insbruck	83.—	87.—
Krakau	75.—	77.—
Laibach	67.—	71.—
Buda	—	—
Pa'ffy	168	175.—
Crucea roșie austriacă	170	173.—
„ „ ung.	48.—	49.—
„ „ ital.	23.50	25.—
Rudoif	55.—	60.—
Salm	230	246.—
Salzburg	79	81.—
St. Genois	265	275.—
Stanislaw	—	—
Trientine 4 1/2% 100 m. c.	395.—	393.50
„ 4% 50	31.—	33.—
Waldstein	55.—	56.—
„ de 10 franci	22.—	25.25
Banca h. ung. 1%	—	—

Nr. prim 1560/901

PUBLIKAȚIUNE.

§§-ii 7. 8. din ordinațiunea Minis-
trului de agricultură N-ru. 1501/1901
pentru esecutarea Articolului de Lege
XXVII din 1900 referitor la regu-
larea referințelor de drept între pro-
prietarii mari de latifundii și între
oficienții lor agronomiei, conțin ur-
mătoarele dispozițiuni:

„In sensul alineatului 2 din
§-ul 27 al legii, acel ofician, care
înainte de 1 Ianuarie 1900 a fost
îndreptătit se poate și a și purtat
vre-una din titlaturile „director al
bunurilor“, „inspector al bunurilor“,
„administrator economic“, „contro-
lorul economic“, „adjunt economic“,
„jude de curte“, „căsnariu“ poate pur-
ta această titlatură și după intrarea
legii în vigoare, însă numai în acel
cas, decât nu posedă calificațiunea
prescrisă în §-ul 24 al legii“.

Având acum în vedere, că fap-
tul, cumcă ăreșeina a fost îndreptătit

se poate și a și purtat vre-una din
titlaturile suscitade înainte de 1 Ia-
nuarie 1901, după un șir de ani mai
îndelungat cu greu se poate dovedi;
de aceea autoritățile administrative
de prima instanță au dreptul și pot
acorda prin decisi — la cererea păr-
ților și până la 1 Decembrie 1901
— îndreptățirea de a purta vre-una
din aceste titlaturi.

La petițiune sunt a-se alătura:
1-ă Contractul ce l'a fost înche-
iat petentul (decretul de denumire)
documentul de pensionare seu de-
clarațiunea în scris a proprietarului
seu a arăndașului, la care a servit,
despre aceea, că acest din urmă l'a
fost împuternicit pe petent de a pur-
ta una din titlaturile menționate.

2-a O declarațiune din partea
antistiei comunale competente —
competința socotită după localitatea
reședinței petentului — despre aceea,
că petentul înainte de 1-a Ianuarie
1900 în adevăr a și purtat acea titu-
latură.

Despre această incunosciințam
părțile interesate, cu acea provocare,
ca până la 23 Noemvrie a. c.
la ora 12 a.m. să-și prezente la
oficiul primăriei orășenecei pe-
tițiunile provădate cu documentele
prescrise de lege.

Brașov, 28 Octomvrie 1901.
Oficiul primăriei.

La prea Înaltă poruncă a Maiest. Sale c. și r. Apostolice.

XXXIV. LOTERIE DE STAT C. R.
pentru scopuri de binefaceri civile a Monarchiei de dincolo.

Acésta Loterie de bani,
unică în Austria legal concesionată,
constă din **16,404** câștiguri în bani gata, cu
suma totală de **442,900 Coróne.**
Câștigul principal este de
200,000 Cor. bani gata.
Tragerea urmază fără amânare în 12 Decembrie 1901.
Un los costă 4 Coróne.
Losuri se capătă la despărțământul Loteriei de stat în Viena, III, Vordere
Zollamtsstrasse 7, la colectanții de loterii, trafici, la oficiile de dare, poște, tele-
graf, cai ferate, case de schimb etc. — Planul loteriei pentru cumpărători gratis.
Losurile se trimit franco.
Direcțiunea Loteriei c. r.
Secțiua Loteriei de stat.

4—10 (304)

De cătră o casă de agentură și
comission din România se caută
UN VOIAJOR,
de preferință Român, în vârstă
de 25 până la 30 ani, care a
absolvat școala comercială și ca-
re să fi fost într'o casă de agen-
tură și comission, seu într'un ma-
gasin de terăria seu coloniale.
Se cere, ca pe lângă limba
română se cunoscă și limba ger-
mană și francesă, seu cel puțin
germană, să fie liber de amată
și prezentabil și să dispună de
certificate bune de absolvarea
școlei și de practica făcută.
A - e adresa sub „Voiajor“
la redacția acestui diar.
4--5 (306)

Noroc deosebit!
au avut în loteria trecută acei posesori de
LOSURİ de CLASĂ
cari și le-au procurat direct din colectura noastră. Cu losurile vëndute prin noi s'au făcut multe
câștiguri principale, à 30.000, à 5.00, à 2.000, à 1000, à 500 coróne etc. etc. În total
Opt-sute-trei-deci-și-patru mii Coróne.

Deja în 21 Novembre st. nou începe prima tragere a loteriei a IX-a de clasă.
Conform planului din
100,000 de losuri se trag 50,000 câștiguri
prin urmare tot al 2-lea Los câștigă!

Losuri originale: { $\frac{\text{întregi}}{\text{à K 12}}$ $\frac{\text{jumătăți}}{\text{à K 6}}$ $\frac{\text{sferturi}}{\text{à K 3}}$ $\frac{\text{optimi}}{\text{à K 1.50}}$

Se capătă în mare alegere la
JACOB L. ADLER & FRATELE
societate de bancă în comandită. BRAȘOV.
Comandela din afară le efectuim prompt. Câștigurile le plătim fără nici o detragere și sub cea mai mare discrețiune.